05/08/2019

“Αυτή είναι η επιθυμία της Παναγίας μητέρας μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 4 Αυγούστου το απόγευμα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και στην Παράκληση της Θεοτόκου και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Σελίου.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Τί σοι δῶρον προσάξω τῆς εὐ-χα-ριστίας ἀνθ᾽ ὧνπερ ἀπήλαυσα τῶν σῶν δωρημάτων καί τῆς σῆς ἀμε-τρήτου χρηστότητος; »

Ἕνα ἐρώτημα διατυπώνει ὁ ἱερός ὑμνογράφος τοῦ Μεγάλου Παρα-κλη-τικοῦ Κανόνος, ἀνάμεσα στά πολλά ἐγκώμια καί τά αἰτήματα πού ἀπευθύνει πρός τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Καί αὐτό τό ἐρώτημα διατυπώσαμε καί ἐμεῖς ἀπόψε μαζί του,

ψάλλοντας τήν Παράκληση πρός τήν Παναγία μας, ἐδῶ στόν ἱερό ναό τῆς Κοιμήσεώς της στό Σέλι. Τήν ρωτήσαμε, ὅπως ρωτᾶμε συχνά τά προσφιλῆ καί ἀγαπη-μένα μας πρόσωπα, τί δῶρο νά τῆς προσ-φέρουμε γιά νά τῆς ἐκφρά-σουμε τήν εὐχαριστία καί τήν εὐ-γνωμοσύνη μας γιά ὅσα δῶρα ἐπέ-τρεψε ἡ μητρική της ἀγάπη νά ἀπο-λαύσουμε καί γιά τήν ἀπερί-γρα-πτη στοργή μέ τήν ὁποία μᾶς περιβάλλει.

Συγχρόνως ὅμως μέ αὐτή τήν ἐρώτησή μας ὁμολογήσαμε μαζί μέ τόν ἱερό ὑμνογράφο ὅτι εἴμεθα καί ἐμεῖς ἀποδέκτες τῶν δωρεῶν καί τῶν χαρίτων τῆς Παναγίας μας. Καί εἶναι, ἀσφαλῶς, ἀλήθεια αὐτό, γιατί ποιός ἀπό ἐμᾶς δέν αἰσθάνεται εὐεργετημένος ἀπό τήν Παναγία Μητέρα μας; Ποιός ἀπό ἐμᾶς δέν τήν ἐπικαλεῖται καί δέν ἀπευθύνεται σέ αὐτήν σέ κάθε δύσκολη στιγμή τῆς ζωῆς του, σέ κάθε κίνδυνο καί σέ κάθε ἀνάγκη, ἐπειδή εἶναι πεπεισμένος ὅτι ἡ Ὑπε-ραγία Θεοτόκος θά σπεύσει νά τόν βοηθήσει καί νά τόν σώσει;

Τήν ρωτήσαμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς ἀπόψε μέ ποιό δῶρο θέλει νά τῆς ἐκφράσουμε τήν εὐγνωμοσύνη μας. Καί καλῶς πράξαμε. Εἴμεθα ὅμως ἕτοιμοι νά ἀκούσουμε τήν ἀπάντησή της καί νά τῆς προσφέ-ρουμε αὐτό πού θά μᾶς ζητήσει; Διότι δέν εἶναι σωστό νά τήν ρω-τοῦμε ἀλλά στή συνέχεια νά ἀδια-φοροῦμε γιά τήν ἐπιθυμία της. Δέν εἶναι σωστό νά ὑποσχόμεθα ὅτι θά τῆς χαρίσουμε τό δῶρο πού θά μᾶς ζητήσει, ἀλλά στή συνέχεια νά μήν τῆς τό προσφέρουμε.

Καί ἡ Παναγία μας δέν ζητᾶ δῶ-ρα γιά τόν ἑαυτό της, γιατί δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό δῶρα, καθώς ἀπο-λαμβάνει στόν ὑπέρτατο βα-θμό τά ἀγαθά τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ δίπλα στόν θρόνο τοῦ Υἱοῦ της. Τό μεγαλύτερο ὅμως δῶρο γι᾽ Αὐτήν, ὅπως καί γιά κάθε μητέρα, εἶναι ἡ πρόοδος τῶν παιδιῶν της. Καί γι᾽ αὐτό καί ἡ Παναγία μας ζη-τᾶ καί περιμένει ἀπό ὅλους τούς πιστούς καί εὐσεβεῖς ὀρθοδόξους χριστιανούς, ζητᾶ καί περιμένει καί ἀπό ἐμᾶς πού σήμερα τῆς ψά-λα-με ἐδῶ στόν ναό της μέ εὐλά-βεια καί κατάνυξη τόν Μεγάλο Πα-ρακλητικό της κανόνα, νά ὑπα-κού-ουμε στό θέλημα καί στόν λόγο τοῦ Υἱοῦ της.

Αὐτή εἶναι ἡ ἐπιθυμία τῆς Πα-να-γίας μητέρας μας πού γνωρίζει ποιό εἶναι τό συμφέρον μας, τό συμφέρον τῆς ψυχῆς μας καί τῆς ζωῆς μας· πού γνωρίζει ὅτι ἡ ὑπα-κοή στό θέλημα τοῦ Υἱοῦ της, τήν ὁποία ἔκανε καί ἡ ἴδια, εἶναι αὐτή πού μᾶς ἐξασφαλίζει ὄχι τήν πρόσ-καιρη καί προσωρινή πρόοδο ἀλλά τήν αἰώνια, μᾶς ἐξασφαλίζει τή χά-ρη καί τήν εὐλογία του σέ αὐτή τή ζωή ἀλλά καί τή σωτηρία μας στήν αἰώνια.

Γι᾽ αὐτό καί ζητᾶ καί ἀπό ἐμᾶς τήν ὑπακοή στόν Υἱό της, γιατί τί-ποτε δέν τήν χαροποιεῖ περισσό-τερο ἀπό τό νά γνωρίζει ὅτι δέν θά χαθοῦμε, δέν θά παραστρατή-σου-με, ἀλλά διά τῆς ὑπακοῆς στόν λό-γο τοῦ Υἱοῦ της θά

παραμένουμε πάντοτε κοντά του καί κοντά της, καί θά καταλήξουμε μέ ἀσφάλεια στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Αὐτό, ἄλλωστε, ζήτησε ἡ Πα-ναγία μας καί ἀπό τόν ἀρχιτρί-κλι-νο καί τούς ὑπηρέτες στόν γάμο τῆς Κανᾶ, ὅταν παρεκάλεσε τόν Χρι-στό νά κάνει τό θαῦμα του καί νά μετατρέψει τό νερό σέ κρασί, γιά νά εὐφρανθοῦν οἱ προσκε-κλη-μένοι. Καί τί τούς εἶπε; «Ὅ,τι ἄν λέγῃ ὑμῖν ποιήσετε». Ὅ,τι σᾶς λέγει ὁ Υἱός μου, τούς εἶπε, νά τό κάνετε.

Αὐτή εἶναι ἡ ἐπιθυμία τῆς Ὑπε-ραγίας Θεοτόκου. Αὐτά εἶναι τά ἐλάχιστα λόγια τά ὁποῖα διέσωσαν οἱ ἱεροί εὐαγγελιστές ἀπό τό πα-νά-χραντο στόμα της. Δέν γνωρίζουμε οὔτε ἄλλα κηρύγματα οὔτε ἄλλες συμβουλές τῆς Παναγίας μας. Καί αὐτά ἐπα-ναλαμβάνει καί σέ ἐμᾶς, ἄν θελήσουμε νά τήν ἀκούσουμε. Αὐτή εἶναι ἡ μητρική της ἐπιθυμία καί συμβουλή. Καί τήν χαροποιεῖ ἰδιαιτέρως νά τήν κάνουμε πράξη, νά ζοῦμε τή ζωή μας ὑπακούοντας στόν Υἱό της καί στόν λόγο του.

Καί αὐτή ἡ ὑπακοή μας τήν πα-ρα-κινεῖ ἀκόμη περισσότερο νά με-σι-τεύει γιά χάρη μας καί νά μᾶς προ-στατεύει καί νά μᾶς σκέπει μέ τήν ἀγάπη της, γιατί γνωρίζει ὅτι καί ἐμεῖς προσπαθοῦμε νά τήν ἱκα-νοποιήσουμε ἀκολουθώντας τό παράδειγμα τῆς παναγίας ζωῆς της καί ἀνταποκρινόμενοι στήν ἐπι-θυμία της.

Ἄς προσπαθήσουμε, λοιπόν, νά ἐκπληρώσουμε αὐτή τήν ἐπιθυμία τῆς Παναγίας μας καί γιά νά μήν εἴμεθα ἀσυνεπεῖς ἀπέναντί της ἀλλά καί γιατί ἡ ὑπακοή αὐτή εἶναι γιά τή δική μας πνευματική καί ψυχική ὠφέλεια, ὥστε νά ἔχου-με τή χάρη καί τήν εὐλογία της, νά ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ της, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ περίοδος αὐτή τήν ὁποία διερχόμεθα, ἡ περίοδος τοῦ Δεκαπενταυγούστου εἶναι ἡ κατάλληλη εὐκαιρία γιά νά προσπαθήσουμε καί ἐμεῖς, ὁ καθένας μέ τόν δικό του τρόπο, νά πλησιάσουμε αὐτή τήν ἐπιθυμία τῆς Παναγίας μας, νά τῆς προσφέρουμε, δηλαδή, αὐτό τό δῶρο πού τόσο ὡραῖα τό ψάλλουμε στήν Παράκληση, νά τῆς προσφέρουμε αὐτό τό δῶρο πού εἶναι ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Υἱοῦ της.

Καί αὐτό πῶς θά τό πετύχουμε; Μέσα ἀπό τή λατρευτική ζωή, μέσα ἀπό τήν προσευχή, μέσα ἀπό τή μετάνοια, μέσα ἀπό τήν ἐξομολόγηση, μέσα ἀπό τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, πράγματι, θά γίνουμε αὐτό πού θέλει ἡ Παναγία, αὐτό πού θέλει νά γίνουμε προκειμένου νά ζήσουμε καί κοντά της καί κοντά στόν Υἱό της.

Εὐκαιρία, λοιπόν, ὁ Δεκαπενταύγουστος. Εὔχομαι τό ὑπόλοιπο τῆς περιόδου αὐτῆς νά ζήσουμε μέ αὐτόν τόν τρόπο.